

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 327/2015-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. augusta 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpeného Advokátskou kanceláriou Kraus&Partners s. r. o., Jasovská 23, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 48 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 a čl. 38 Listiny základných práv a slobôd postupom Okresného súdu Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 23/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. júna 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základných práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 a čl. 38 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len

„listina“) postupom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 23/2007.

2. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že 4. decembra 2006 podal na Okresnom súde Bratislava III žalobný návrh, ktorý 12. januára 2007 spis odstúpil okresnému súdu ako miestne príslušnému súdu.

3. Sťažovateľ po uvedení procesných úkonov okresného súdu odôvodňuje svoju sťažnosť tým, že jeho postupom *boli spôsobené zbytočné prietahy. Ako príklad uvádza, že okresný súd na pojednávaní 14. januára 2015 vyhlásil rozsudok, ktorý doručil jeho právnomu zástupcovi až 24. marca 2015, a to až na základe sťažnosti sťažovateľa z 11. marca 2015 adresovanej predsedovi okresného súdu. Sťažovateľ podal 30. marca 2015 proti rozsudku okresného súdu odvolanie a tiež podal sťažnosť predsedovi krajského súdu. Jeho sťažnosti však boli vyhodnotené ako nedôvodné, keďže okresný súd priebežne konal.*

4. Postup okresného súdu považuje sťažovateľ aj za netransparentný, pretože zvýhodňuje žalovaných účastníkov konania, ktorí sa nezúčastňujú pojednávaní a konanie ešte nie je právoplatne skončené, hoci od podania návrhu uplynulo viac rokov (uvádza viac ako 9 rokov, pozn.). Do 18. júna 2015 podľa zistení sťažovateľa ešte nebol spis okresného súdu zaslaný odvolaciemu súdu.

5. Na základe uvedeného sťažovateľ žiada ústavný súd, aby rozhodol, že:

„... Základné právo sťažovateľa [redacted] upravené v čl. 48 ods. 2 a v čl. 46 ods. 1 Ústavy... a čl. 36, 38 Listiny... postupom Okresného súdu v Nových Zámkoch v konaní vedenom pod sp. značkou 9C/ 23/2007 porušené bolo.

... Okresnému súdu Nové Zámky sa prikazuje znovu konať bez zbytočných prietahov.

... Sťažovateľovi sa priznáva finančné zadostučinenie vo výške 10.000,- €..., ktoré je Okresný súd Nové Zámky povinný vyplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu...“

Sťažovateľ sa súčasne domáha priznania trov konania v sume 669,43 €.

II.

6. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti upravené v § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti pravidelne skúma aj to, či sťažnosť nie je zjavne neopodstatnená.

7. O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti smerujúcej proti zbytočným prieťahom v súdnom konaní ide predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom alebo rozhodnutím orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktorý vylučuje, aby ten orgán (okresný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (III. ÚS 263/03, IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, III. ÚS 342/08). Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už v sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy označený všeobecný súd meritórne rozhodol pred jej podaním (II. ÚS 184/06), a preto už

k namietanému porušovaniu týchto práv nečinnosťou tohto súdu v čase doručenia sťažnosti nemohlo dochádzať (m. m. II. ÚS 387/06, IV. ÚS 637/2013, I. ÚS 58/2015).

8. Ústavný súd v súlade so svojou judikatúrou (II. ÚS 32/00, I. ÚS 29/02, IV. ÚS 61/03, II. ÚS 298/06, II. ÚS 250/09) poskytuje ochranu základnému právu na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy len vtedy, ak bola sťažnosť na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva došlo alebo porušenie v tom čase ešte trvalo. Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pretože konanie o takej sťažnosti pred ústavným súdom už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. I. ÚS 6/03, I. ÚS 559/2014). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. 3. 2009).

8. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa zistil, že vo veci vedenej okresným súdom bol vyhlásený rozsudok vo veci samej (14. januára 2015), proti ktorému podal sťažovateľ odvolanie 30. marca 2015. Sťažnosť sťažovateľa namietajúceho porušenie označených práv podľa ústavy a listiny v súvislosti s údajnými prieťahmi okresného súdu bola ústavnému súdu doručená však až 30. júna 2015, teda v čase, keď k porušovaniu jeho práv postupom okresného súdu už nemohlo dochádzať, pretože vec sa už od 22. júna 2015 nachádza na Krajskom súde v Nitre (ďalej len „krajský súd“) z dôvodu rozhodovania o podanom odvolaní, kde sa vedie pod sp. zn. 25 Co 635/2015. Okresný súd v čase podania sťažnosti (30. jún 2015) už teda nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh konania, prípadne prieťahy v ňom (IV. ÚS 214/03, II. ÚS 1/05, I. ÚS 559/2014, I. ÚS 37/2015).

9. Vydaním prvostupňového rozsudku, proti ktorému je podané odvolanie, a postúpením veci krajskému súdu okresný súd vykonal všetky zákonom predpokladané a dovolené úkony na odstránenie stavu právnej neistoty sťažovateľa. Ďalšie úkony alebo postupy už okresný súd nemohol vykonávať, a preto záležitosť možno posudzovať so zreteľom na čl. 2 ods. 2 ústavy ako vec, v ktorej ústavná úloha okresného súdu pri odstraňovaní stavu právnej neistoty sťažovateľa skončila rozhodnutím vo veci samej pred podaním sťažnosti ústavnému súdu.

10. Ústavný súd zdôrazňuje, že postup krajského súdu (ktorý v súčasnosti má posudzovať v rámci odvolacieho konania prvostupňové rozhodnutie, pozn.) sťažovateľ nenapáda, a preto, súc viazaný petitom (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde), jeho sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

11. Ústavný súd v závere dodáva, že v prípade, ak by v postupe konajúceho súdu v ďalšom priebehu namietaného konania dochádzalo k prieťahom v konaní, sťažovateľ sa môže opätovne obrátiť na ústavný súd so sťažnosťou, ktorou bude namietat porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. augusta 2015